

πολλὰ ἔχω ὡς μόλις αὐτὰ καὶ [ἐγὼ ἂν] αὐτὸς εὐρίσκω· ὅμως
 δὲ περίεστί μοι καὶ ἐσθίοντι ἄχρι τοῦ μὴ πεινῆν ἀφικέσθαι
 καὶ πίνοντι μέχρι τοῦ μὴ διψῆν καὶ ἀμφιέννυσθαι ὥστε ἔξω
 μὲν μηδὲν μᾶλλον Καλλίου τούτου τοῦ πλουσιωτάτου ῥιγοῦν·
 5 ἐπειδὴν γε μὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ γένωμαι, πάνυ μὲν ἀλεεινοὶ 38
 χιτῶνες οἱ τοίχοί μοι δοκοῦσιν εἶναι, πάνυ δὲ παχεῖαι
 ἐφ᾽εστρίδες οἱ ὄροφοι, στρωμνὴν γε μὴν οὕτως ἀρκοῦσαν
 ἔχω ὥστ' ἔργον μέγ' ἐστὶ καὶ ἀνεγείραι. ἂν δέ ποτε καὶ
 ἀφροδισιάσαι τὸ σῶμά μου δεηθῆ, οὕτω μοι τὸ παρὸν ἀρκεῖ
 10 ὥστε αἷς ἂν προσέλθω ὑπερασπάζονται με διὰ τὸ μηδένα
 ἄλλον αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι. καὶ πάντα τοίνυν ταῦτα 39
 οὕτως ἡδέα μοι δοκεῖ εἶναι ὡς μᾶλλον μὲν ἥδεσθαι ποιῶν
 ἕκαστα αὐτῶν οὐκ ἂν εὐξαίμην, ἦττον δέ· οὕτω μοι δοκεῖ
 ἔνια αὐτῶν ἡδίω εἶναι τοῦ συμφέροντος. πλείστου δ' ἄξιον 40
 15 κτῆμα ἐν τῷ ἐμῷ πλούτῳ λογίζομαι εἶναι ἐκεῖνο, ὅτι εἴ μού
 τις καὶ τὰ νῦν ὄντα παρέλοιτο, οὐδὲν οὕτως ὀρώ φαῦλον
 ἔργον ὁποῖον οὐκ ἀρκοῦσαν ἂν τροφὴν ἐμοὶ παρέχοι. καὶ 41
 γὰρ ὅταν ἡδονπαθῆσαι βουληθῶ, οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὰ
 τίμια ὠνοῦμαι (πολυτελῆ γὰρ γίγνεται), ἀλλ' ἐκ τῆς ψυχῆς
 20 ταμιεύομαι. καὶ πολὺ πλέον διαφέρει πρὸς ἡδονήν, ὅταν
 ἀναμείνας τὸ δεηθῆναι προσφέρωμαι ἢ ὅταν τινὲ τῶν τιμίων
 χρῶμαι, ὥσπερ καὶ νῦν τῷδε τῷ Θασίῳ οἴνῳ ἐντυχῶν οὐ
 διψῶν πίνω αὐτόν. ἀλλὰ μὴν καὶ πολὺ δικαιότερους γε εἰκὸς 42
 εἶναι τοὺς εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρηματίαν σκοποῦντας.
 25 οἷς γὰρ μάλιστα τὰ παρόντα ἀρκεῖ ἤκιστα τῶν ἀλλοτρίων
 ὀρέγονται. ἄξιον δ' ἐννοῆσαι ὡς καὶ ἐλευθερίους ὁ τοιοῦτος 43
 πλοῦτος παρέχεται. Σωκράτης τε γὰρ οὗτος παρ' οὗ ἐγὼ
 τοῦτον ἐκτησάμην οὐτ' ἀριθμῷ οὔτε σταθμῷ ἐπήρκει μοι, ἀλλ'
 ὅποσον ἐδυνάμην φέρεσθαι, τοσοῦτόν μοι παρεδίδου· ἐγὼ τε